

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola XLIII. Ioannis Papae VIII. Ad Engelbergam. Consolatur eam ob mortem mariti, atque monet vt Carolo imperatori fidem seruet, seque eius intercessorem apud eumdem Augustum futurum pollicetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

EPISTOLA XLIII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD ENGILBERGAM.

Consolatur eam ob mortem mariti, atque monet ut Carolo imperatori fidem seruet, seque eius intercessorem apud eumdem Augustum futurum pollicetur.

Joannes episcopus dilectæ filie Engilbergæ Christo dicata.

Eo nos, filia carissima, nec alio circa dilectionem vestram flagrare affectu noueris, quo fuimus, quo etiam olim persistere propositimus: nescit enim dilectio viciſſitudinum obumbrationem, nec defeſtum patitur, cum, secundum Apostolum, nunquam excidat. Huius rei gratia consolatoriis his, & exhortatoriis prudentiam vestram literis commonemus, ne deficiatis in tribulationibus, scientes, docente Apostolo, *quia tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem: spes autem non confundit. omnia enim quæ videntur, temporalia sunt; quæ vero non videntur, æterna.* In his ergo configi, in his debes totis radicibus inhærere carissima: vnde sapientia vestra sanctos, qui patientiae in mundo claritate quasi luminaria refulerunt, præ oculis habeat, & ita inoffensis ad palmam supernæ vocationis gressibüs tendat, quam videlicet habituri sunt illi, qui oraculo dominico imbuti, *Luc. 21.* in patientia sua ponunt animas suas. Nihil enim inimica mors, vel manus abstulit, quod vita, quæ Christus est, & ipsius prouida dextera in melius non transtulit, atque restituit. Abstulit mortalem illa maritum, sed ista seipsum æternum contulit sponsum: vnde quæ terreni vocabamenti vxor, Patris cælestis iam regis multo præstantius dicimi coniux. Ademptum est corruptibile diadema, sed præparatur incorrupta corona. Remota sunt decoramenta quæ veterascunt: sed deposita sunt vobis ornamenta, quæ non marcescunt. & quid plura? pro ærumnoso & phantastico regno, percipietis felix & verum imperium: & reuera hæc est immutatio dexteræ Excelsi. Verum cum sapienti vobis & quæ nostis de paucis plura pensare pauca sufficient; his ita prælibatis, dilectionem vestram merito com-

Concil. Tom. 24.

H ij

Engilberga
vxor fuit
Ludouici
secundi imperatoris ad
quam aliquot infra
scribuntur
epistolæ.
Eiusdem
meminit
Aimoinus
lib. 5. c. 28.
& Leo Mar-
ficanus lib.
1. c. 38.
1. Cor. 13,
Rom. 5.
2. Cor. 4.

Psal. 76.

monemus, ut spirituali filio nostro Carolo piissimo imperatori, puræ fidei ac sincerae deuotionis exhibens semper integritatem, omnes ad eius mansuetudinem attrahat, & salubribus monitis inuiolabilem ei fidem seruare demonstret.

Rom. 13.

Non enim est potestas, vt Apostolus ait, nisi a Deo. Et: Qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. nos autem, quia illum diuinitus, ut credimus, acti semel elegimus, perpetuo tamquam filium carissimum omni conatu diligimus, ita ut ipsius amicos & inimicos, nostros amicos & inimicos existere teneamus: si qua vero sunt vobis ab eius clementia impenetranda, per nos credimus, cum vobis libuerit, indifficulter obtainere valebitis. *Quod & nos libentissime pro memoria* priscæ benicitatis vestræ geremus, & idem pius Augustus pro Dei sanctorumque apostolorum, sed & nostri dilectione animo gratanti concedet. Optamus dilectionem vestram bene in Christo valere dilectissima filia. Data vi. Kalendas Aprilis, indictione decima.

EPISTOLA XLIV.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD VVIGBODVM EPISCOPVM PARMENSEM.

Hortatur ut quoscumque potest ad sanctæ Romanæ ecclesiæ defensionem excitet, & ad se cum suis veniat, ut communi consilio Sarraceni ab Italia expellantur. mitit desideratas epistolas, quas afferendas curet iis, quibus scribuntur.

Ioannes episcopus Vvigbodo episcopo Parmensi.

DE VOTIONIS tuæ affectionis non insciis grates condignas referimus: quia vero sanctitatem dolere tuam cognoscimus pro eo quod a nobis nihil sibi laboris iniungatur; nil esse noueris aliud, nisi quia nouimus te multis huius temporis procellarum fluctibus irretitum. Verum quia nobis multa incumbit necessitas, & tua promptissima claret alacritas; hortamur, ut quoscumque potes, & quomodo cumque potes ad defensionem huius sanctæ principalis ecclesiæ filiorum excites, incites, & prout necessitas vrget, impellas: sed & ipse cum his, qui tibi adhaerent, ad colloquium nostrum accelerare ne pigriteris, quatenus communis consilio, auxiliante Deo, gens impia nostris eliminetur e